

IN DE SERIE:
VOCAAL 4

ntr: 65
Zaterdag
Matinee
grenzeloos nieuwsgierig

21 FEBRUARI 2026 | 14.15-16.05 UUR

MacMillans passie voor rituelen

Groot Omroepkoor
Radio Filharmonisch Orkest
Benjamin Goodson dirigent

Mark Simpson 1988
Phôs (2023, Nederlandse première)
voor gemengd koor en blazersensemble

Igor Stravinsky 1882-1971
Symphonies d'instruments à vent (1920/1947)

Igor Stravinsky
Mis (1944-1948)

- Kyrie
- Gloria
- Credo
- Sanctus
- Agnus Dei

pauze

James MacMillan 1959
Seven Last Words from the Cross (1993)
1. Father, forgive them, for they know not
what they do
2. Woman, Behold Thy Son!... Behold Thy Mother!
3. Verily, I say unto you, today thou shalt be
with me in Paradise
4. Eli, Eli, lama sabachthani
5. I thirst
6. It is finished
7. Father, into Thy hands I commend my Spirit

In de Spiegel:
toelichting
Frederike Berndsén
Spiegelzaal
13.40-14.05 u

MacMillans

passie voor rituelen

Simpson - Phôs

Met *Phôs* maakt Mark Simpson zijn debuut in de ZaterdagMatinee. De Britse componist en klarinettist, geboren in 1988 in Liverpool, behoort tot de markantste stemmen van zijn generatie. Zijn dubbel-talent als uitvoerder en componist klinkt door in een muziek die altijd uitgaat van adem, fysieke energie en klankprojectie, zonder de structuur uit het oog te verliezen.

Simpsons intensiteit staat vaak in dienst van grotere vragen. Zijn eerdere werken verkenden sterfelijkheid, ritueel en menselijke kwetsbaarheid, en ook maatschappelijke betrokkenheid is aanwezig. Zijn muziek is zelden louter abstract: zij wil iets op het spel zetten, existentieel of moreel, en het concertpodium wordt een ruimte voor reflectie en confrontatie. Lange spanningsbogen kunnen verstillen tot bijna gewichtloze contemplatie, om vervolgens open te barsten in felle, soms rauwe erupties; virtuositeit dient steeds het doel emoties direct voelbaar te maken.

Phôs (Grieks voor 'licht') is geschreven voor vocaal ensemble, hout- en koperblazers. De transparante klank van de zangstemmen wordt voortdurend gespiegeld en soms doorkruist door het aardse koper, wat een fundamentele spanning oplevert. Tekstueel baseert Simpson

zich op de gedichtencyclus *Das Stunden-Buch* van Rainer Maria Rilke, waarin licht niet alleen troost biedt, maar ook schaduwen, angst en menselijke kwetsbaarheid onthult.

In de loop van het werk lijkt het klankbeeld te bewegen van een omfloerste, bijna nachtelijke sfeer naar momenten van uitgesproken helderheid, waarin de stemmen boven het instrumentale weefsel uitstijgen als een collectieve oproep of gebed. Tekstfragmenten lossen soms op in pure vocale klank, terwijl de blazers juist retorische gebaren overnemen. Zo ontstaat een dramaturgie waarin 'licht' op directe, zintuiglijke wijze kan worden ervaren.

Mark Simpson

Phôs

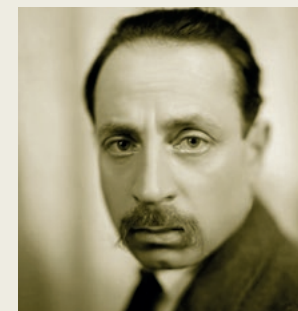
Dein allererstes Wort war: Licht:
da ward die Zeit. Dann schwiegst du lange.
Dein zweites Wort ward Mensch und bange
(wir dunkeln noch in seinem Klange)
und wieder sinnt dein Angesicht.

Ich aber will dein drittes nicht.

Ich bete nachts oft: Sei der Stumme,
der wachsend in Gebärden bleibt
und den der Geist im Traume treibt,
daß er des Schweigens schwere Summe
in Stirnen und Gebirge schreibt.

Sei du die Zuflucht vor dem Zorne,
der das Unsagbare verstieß.
Es wurde Nacht im Paradies:
sei du der Hüter mit dem Horne,
und man erzählt nur, daß er blies.

Rainer Maria Rilke
(1875-1926) uit
Das Stunden-Buch (1905),
*Erstes Buch: Das Buch
vom monchischen Leben*

Rainer Maria Rilke

Stravinsky - Symphonies d'instruments à vent

Geen enkele componist heeft het woord 'symfonie' van zó veel kanten laten zien als Igor Stravinsky. Hij schreef al een symfonie als opus 1, maar verwierf al snel wereldfaam als balletcomponist met *De Vuurvogel*, *Petroesjka* en *Le sacre du printemps*. Toen hij in 1920 terugkeerde naar orkestmuziek voor de concertzaal, deed hij dat met zijn *Symphonies d'instruments à vent* (Symfonieën voor blaasinstrumenten) – bepaald geen symfonie in de klassieke zin des woords. Ook elders in zijn oeuvre blijkt Stravinsky's omgang met het genre vrijzinnig. De *Psalmensymfonie* (1930) is eerder een koorwerk dan een symfonie, de *Symfonie in C* is zijn meest 'klassieke' bijdrage, terwijl hij zijn latere *Symfonie in drie delen* liever *Three Symphonic Movements* had genoemd. In de *Symfonieën voor blaasinstrumenten* gebruikt hij het woord 'symfonie' in de oorspronkelijke Griekse betekenis: samenklank, niet ontwikkeling.

Het werk bestaat uit een reeks verwante, contrasterende blokken en ontleent zijn vorm aan de Russisch-orthodoxe *panikhida*, het ritueel voor de doden. Musicoloog Richard Taruskin wees op de overeenkomst met hymnen, litanieën en responsoria uit deze dodenmis. Daarmee sluit het werk aan bij Stravinsky's langdurige fascinatie voor ritueel en herdenking.

Die elegische lading heeft een concrete aanleiding. In 1920 schreef Stravinsky het werk ter nagedachtenis aan Claude Debussy, die twee

Claude Debussy (staand)
en Igor Stravinsky
Parijs ca. 1912
foto: Erik Satie

jaar eerder was overleden. Waar tijdgenoten met conventionele klaagzangen reageerden, koos Stravinsky voor een sober, afstandelijk klankmonument. De eerste schetsen dateren al van vlak na Debussy's dood en kregen pas later hun definitieve vorm voor blaas-instrumenten. De *Symfonieën voor blaasinstrumenten* markeren zo niet alleen een afscheid van Debussy, maar ook van Stravinsky's eigen Russische verleden.

Stravinsky - Mis

De *Mis* van Igor Stravinsky behoort tot de meest paradoxale werken uit zijn oeuvre: streng en afstandelijk, maar tegelijk diep persoonlijk; bewust archaïsch, maar onmiskenbaar modern. Het werk ontstond in de jaren na Stravinsky's definitieve verhuizing naar de Verenigde Staten, waar hij in 1939 vanuit Parijs naartoe was gevlucht. In het culturele klimaat van Los Angeles, ver verwijderd van de tradities waarin hij was gevormd, kreeg zijn verhouding tot het muzikale verleden een nieuwe urgentie.

De directe aanleiding waren de missen van Mozart, die Stravinsky begin jaren veertig aantrof in een tweedehands muziekwinkel. Hun decoratieve, opera-achtige karakter leek hem onverenigbaar met de liturgische functie, wat hem inspireerde een eigen mis te schrijven: sober, ritueel en ontdaan van theatrale expressie. Stravinsky hoopte op gebruik in de katholieke liturgie – de Russisch-orthodoxe traditie stond instrumenten niet toe.

De *Mis* markeert het late stadium van zijn neoklassieke periode. Soberheid en objectiviteit kenmerken de muziek: grote septiemen, blokmatige ritmiek, scherp gearticuleerde woordaccenten en kenmerkende toonverzamelingen domineren. De bezetting is ongebruikelijk maar consequent: een vierstemmig koor, aangevuld met vijf houtblazers en vijf koperblazers, de hogere stemmen bij voorkeur voor kinderkoor, de lagere registers voor mannenstemmen, met spaarzame, functionele solopartijen.

De tekstbehandeling is terughoudend; zelfs in het Credo overheerst een declaratieve toon. Afgebakende vormen zorgen voor structuur en rituele helderheid. Zo ontstond een mis die niet overtuigt door emotie, maar door vorm en proportie: een werk waarin geloof zich manifesteert als discipline.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.
Laudamus te. Benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Iesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam Tu solus Sanctus.
Tu solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Iesu Christe.
Cum Sancto Spiritu
in gloria Dei Patris. Amen.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Iesum Christum,
Filius Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum
de Deo vero, genitum, non factum,
consubstantialium Patri:
per quem omnia facta sunt.

Heer, ontferm U over ons.
Christus, ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God in den hoge,
en vrede op aarde aan de mensen
die Hij liefheeft.
Wij loven U. Wij prijzen U.
Wij aanbidden U. Wij verheerlijken U.
Wij zeggen U dank
voor Uw grote heerlijkheid.
Heer God, hemelse Koning,
God almachtige Vader;
Heer, eniggeboren Zoon, Jezus Christus;
Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader;
Gij, die de zonden der wereld wegneemt,
ontferm U over ons.
Gij, die de zonden der wereld wegneemt,
aanvaard ons gebed;
Gij, die zit aan de rechterhand van de Vader,
ontferm U over ons.
Want Gij alleen zijt de Heilige.
Gij alleen de Heer.
Gij alleen de Allerhoogste: Jezus Christus,
met de heilige Geest
in de heerlijkheid van God de Vader. Amen.

Ik geloof in één God, de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde,
van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.
En in één Heer, Jezus Christus,
eniggeboren Zoon van God,
vóór alle tijden geboren uit de Vader.
God uit God, licht uit licht, ware God
uit de ware God, geboren, niet geschapen,
één in wezen met de Vader,
door Wie alles geschapen is.

Qui propter nos homines et propter
nostram salutem descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas,
et ascendit in caelum,
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio
simul adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per prophetas.
Et unam, sanctam, catholicam
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem mortuorum,
et vitam venturi saeculi. Amen.

Sanctus, sanctus, sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Osanna in excelsis.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

Hij is voor ons mensen en omwille
van ons heil uit de hemel neergedaald.
Hij heeft het vlees aangenomen door de Heilige
Geest uit de Maagd Maria, en is mens geworden.
Hij werd voor ons gekruisigd, heeft geleden
onder Pontius Pilatus en is begraven.
Hij is verrezen op de derde dag, volgens de
Schriften. Hij is opgevaren ten hemel;
zit aan de rechterhand van de Vader.
Hij zal wederkomen in heerlijkheid
om te oordelen levenden en doden.
En aan zijn Rijk komt geen einde.
Ik geloof in de Heilige Geest,
die Heer is en het leven geeft,
die voortkomt uit de Vader en de Zoon;
die met de Vader en de Zoon
tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt;
die gesproken heeft door de profeten.
Ik geloof in de éne, heilige, katholieke
en apostolische Kerk.
Ik belijd één doopsel
tot vergeving van de zonden.
Ik verwacht de opstanding van de doden
en het leven van het komend rijk. Amen.

Heilig, heilig, heilig, de Heer,
de God der hemelse machten.
Vol zijn hemel en aarde van Uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.

Gezegend die komt in de naam van de Heer.
Hosanna in den hoge.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U over ons.
Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, geef ons de vrede.

MacMillan - Seven Last Words from the Cross

De Schotse componist James MacMillan is al van alles genoemd. Een Schotse nationalist, een katholiek componist, een socialist, een eclecticus en moderne romanticus – en zo meer. Het is ongetwijfeld allemaal waar, en het heeft MacMillan gebracht tot een van de belangrijkste en meest gespeelde hedendaagse componisten, vooral als het gaat om vocale muziek. Met werken als *Seven Last Words from the Cross* (1993), *Christus Vincit* (1994), *On the Annunciation of the Blessed Virgin* (1996), de *St John Passion* (2007) en de *St Luke Passion* (2013) en het *Christmas Oratorio* (2021) die beide in Het Concertgebouw in Amsterdam in première gingen, onderstreepte hij zijn kracht als vocaal en 'religieus' componist. Zelf zegt hij over alle kwalificaties achter zijn naam: 'Het doet er allemaal niet zo veel toe. Om het even welke muziek kan ons leven transformeren. Maar wil muziek dat kunnen bewerkstelligen, dan moet de menselijke ziel bereid zijn om iets te offeren, en wel een bepaald deel van onze tijd, onze aandacht, een vorm van actief luisteren'.

James MacMillan

Dat is zeker het geval bij *Seven Last Words from the Cross*, dat nog altijd beschouwd wordt als een van zijn beste werken. MacMillan zet het verhevene, de bevrijding, de ultieme spiritualiteit lijnrecht tegenover de pijn van het lijden, het goddelijke tegenover het menselijke, het hemelse tegenover het aardse. Zonder verborgen agenda, zonder diepere bedoelingen. Het is een schoolvoorbeeld van wat MacMillan bedoelt met de gewenste opoffering om 'de muziek te ontmoeten'.

Seven Last Words from the Cross geeft zichzelf niet cadeau. Het omvangrijke werk biedt een rijkdom aan ideeën, sferen, thema's en structuren, die in eerste instantie de bron waarvoor het geschreven is verraden. MacMillan componeerde *Seven Last Words* in opdracht van de BBC voor zeven verschillende tv-episodes in de Goede Week voor Pasen in 1994. Het idee

is niet nieuw: onder anderen Heinrich Schütz, Joseph Haydn en recenter Sofia Goebaidolina bogen zich al over de zeven korte zinnen die Jezus in zijn laatste dramatische momenten op aarde aan het kruis uitsprak. Waar genoemde componisten vooral het heilige, het transcendente benadrukken, zoekt MacMillan juist wegen om ook het aardse, de wreedheid, het lijden een stem te geven. Vandaar dat in het ijle vierde deel 'Eli, Eli, lama sabachthani?' hoge vocale lijnen een schrijnend randje toevoegen, het bleke vijfde deel 'I thirst' een enkele dramatische uitroep van wanhoop bevat en het schokkende zesde deel repeterende strijkersakkoorden laat horen als het gehamer op de spijkers die de handen van Jezus doorboren.

7 maart 2026 in de ZaterdagMatinee

*Die Sieben letzten
Worte unseres
Erlösers am Kreuze*
van Joseph Haydn
door **Ensemble
Resonanz**, met aan-
grijpende teksten
van Wolfgang
Herrndorf, voor-
gedragen door
**Gijs Scholten van
Aschat**.

Herkenbaar menselijk

Naast een overduidelijke liturgische inhoud weet MacMillan het werk ook een persoonlijke beleving mee te geven. Niet alleen door aanvullende teksten toe te voegen, zoals de Goede Vrijdagantifoon *Ecce lignum crucis* in het derde deel, maar ook door in het laatste deel voort te gaan met een instrumentaal coda dat dicht bij de traditio-
nele Schotse klagzang staat. Wanneer Christus op de afsluitende zuchten van de strijkers zijn laatste adem uitblaast, is het drama van de *Seven Last Words* een herkenbaar menselijk drama geworden.

En dat is de grote kracht van James MacMillan: hij weet het universele terug te brengen tot iets kleins, tot de pure menselijke ervaring, geworteld in een lange traditie van pijn en vreugde. Dat hij daarbij dankbaar gebruikmaakt van de diepe wortels van de westerse muziekgeschiedenis en invloeden van het gregoriaans, van Engelse en Schotse renaissancecomponisten, de Vlaamse polyfonisten en twintigste-eeuwse componisten als Mahler, Britten en Sjostakovitsj herkenbaar toelaat, maakt zijn werk alleen maar sterker. MacMillan is zo niet alleen een Schotse nationalist, een katholieke componist, een socialist, een eclecticus, een moderne romanticus en wat al niet, maar vooral een componist die direct refereert aan de menselijke ervaring, en daardoor onomwonden spreekt tot de menselijke ziel. Vooral daarom is zijn muziek in staat een leven, een mens te transformeren. Het enige dat zijn muziek – en vooral de *Seven Last Words of the Cross* – vraagt, is een beetje onvoorwaardelijke tijd en aandacht.

Seven Last Words from the Cross

1. Father, forgive them, for they know not what they do

Father, forgive them,
for they know not what they do.

'Vader, vergeef het hun,
want ze weten niet wat ze doen.' (Lucas 23:24)

Hosanna filio David,
benedictus qui venit in nomine Domine,
Rex Israel, Hosanna in excelsis.

Hosanna voor de Zoon Davids,
Gezegend hij die komt in de naam van de Heer,
Koning van Israël, Hosanna in de hoogste.

The life that I held dear
I delivered into the hands of the unrighteous
and my inheritance has become for me
like a lion in the forest.

(Acclamatie voor Palmzondag; Matteüs 21:9)
Wat mij het dierbaarst is, heb ik overgeleverd
in de handen van de onrechtvaardigen
en mijn erfdeel is voor mij geworden
als een leeuw in het bos.

My enemy spoke out against me,
'Come gather together and hasten to devour him'.
They placed me in a wasteland of desolation,
and all the earth mourned for me.
For there was no one who would
acknowledge me or give me help.
Men rose up against me
and spared not my life.

Mijn vijand verhief zijn stem tegen mij en zei:
'Kom allen hier om hem te verslinden.'
Ze brachten mij naar een woestijn van
eenzaamheid en heel de aarde heeft over mij
gerouwd, want er was niemand
die mij kende of die mij zou helpen.
Mannen zonder mededogen zijn tegen mij
opgestaan en hebben mijn leven niet gespaard.
(uit de responsoria voor Goede Vrijdag)

2. Woman, Behold Thy Son!... Behold Thy Mother!

Woman, Behold Thy Son!...
Behold, Thy Mother!

'Vrouw, daar is nu je zoon.' ...
'Daar is je moeder.' (Johannes 19:26-27)

3. Verily, I say unto you, today thou shalt be with me in Paradise

Verily, I say unto you,
today thou shalt be with me in Paradise.

Hij zei tegen hem: 'Ik beloof je, vandaag nog
zul je bij Mij zijn in het paradijs.' (Lucas 23:43)

Ecce lignum crucis
in quo salus mundi pependit:
Venite adoremus.

Zie het hout van het kruis,
Waarvan de verlosser van de wereld gehangen is,
Kom, laten ons hem aanbidden.
(antifoon voor Goede Vrijdag)

4. Eli, Eli, lama sabachthani 'Eli, Eli, lama sabachthani?'

'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij
verlaten?' (Matteüs 27:46)

5. I thirst 'I thirst.'

Ego te potavi aqua salutis de petra:
et tu me potasti felle et aceto.

'Ik heb dorst.' (Johannes 19:28)

Ik heb u gelaafd met heilzaam water uit de rots:
en gij hebt Mij gelaafd met gal en azijn.
(uit de improperia voor Goede Vrijdag)

6. It is finished 'It is finished.'

My eyes were blind with weeping,
for he that consoled me is far from me:
consider, all you people,
is there any sorrow like my sorrow?
All you who pass along this way
take heed and consider
if there is any sorrow like mine.

'Het is volbracht.' (Johannes 19:30)

Mijn ogen waren verblind door tranen,
want hij die mij troost is ver van mij.
Ziet, alle gij volkeren,
of er verdriet bestaat zo groot als het mijne.
O gij allen die langs deze weg komt,
sta stil en zie toe
of er verdriet bestaat zo groot als het mijne.
(uit de responsoria voor Goede Vrijdag)

7. Father, into Thy hands I commend my Spirit 'Father, into Thy hands I commend my Spirit.'

'Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest.'
(Lucas 23:46)

Uitvoerenden

Benjamin Goodson | dirigent

- Engelse dirigent (1990)
- sinds 2020 chef-dirigent van het Groot Omroepkoor
- tevens muzikaal leider van Bath Camerata
- gastdirigent bij Rundfunkchor Berlin, SWR Vokalensemble (vanaf 2028 chef-dirigent), MDR Rundfunkchor Leipzig, NDR Rundfunkchor Hamburg en Collegium Vocale Gent
- breed repertoire met het accent op werken uit de 20e en 21e eeuw voor koor a cappella
- werkt met koren aan uitvoeringen met orkesten als Berliner Philharmoniker en London Symphony Orchestra

sopraan

Elma Dekker
Elise van Es
Titia van Heyst
Matilda (Ai) Horton²
Charlotte Janssen²
Anitra Jellema
Saejeong Kim
Cheuk Yan (Kris) Ng
Tanja Obalski
Sandra Sinivali
Varvara Tishina¹
Elena Zamudio Garcia
de las Bayonas

alt

José Kamminga
Maria Koshiishi
Julia Mech²
Suzanne Meessen
Chantal Nysingh
Judith Petra
Anna Traub
Roelien van Wageningen
Franske van der Wiel^{1,2}
Emilie Wijers
Els Woldberg
Pierrette de Zwaan

tenor

Dolf Drabbels
Juan Felipe Gallegos
Carlos²
Gerben Houba¹
Peter-Paul Houtmortels
Matevž Kajdiž
Albert van Ommen²
Uroš Petrac
Jan-Willem Schaafsma
Daniel Schmid
Matthew Smith
Georgi Sztojanov¹
Magnus Walker

bas

Gert-Jan Alders
Peter Duyster
Joep van Geffen
Geert van Hecke
Pieter Hendriks
Itamar Lapid
Emory Mulick²
Gilad Nezer
Ludovic Provost²
Lars Terray
Hans de Vries
Timo Wang¹

¹ solisten in Stravinsky | ² solisten in MacMillan

Uitvoerenden

Groot Omroepkoor

- opgericht in 1945
- zingt koorpartijen in opera's, oratoria en cantates in de concertseries van de Nederlandse Publieke Omroep en geeft a cappella-concerten
- werkt samen met Radio Filharmonisch Orkest en Koninklijk Concertgebouworkest
- eerste officiële chef-dirigent Kenneth Montgomery
- chef-dirigent sinds 2020 is Benjamin Goodson

grootomroepkoor.nl

Radio Filharmonisch Orkest

- opgericht in 1945 door Albert van Raalte
- treedt vooral op in omroepseries NTR ZaterdagMatinee en AVROTROS Vrijdagconcert
- chef-dirigent sinds 2019 Karina Canellakis, voorgangers o.a. Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Hans Vonk, Edo de Waart, Jaap van Zweden, Markus Stenz
- vaste gastdirigent sinds 2023 is Stéphane Denève

radiofilharmonischorkest.nl

eerste viool

Nadia Wijzenbeek
Alexander Baev
Alberto Facanha
Johnson
Mariska Godwaldt
Hannah Solveig Gramss
Julija Hartig
Masha Iakovleva
Kerstin Kendler
Pamela Kubik
Pedja Milosavljevic
Stella Zake

Ulilan Szymanska
Pereira
Alexander van den Tol

altviool

Francien Schatborn
Huub Beckers
Sabine Duch
Marije Helder
Annemijn den Herder
Ewa Wagner

cello

Michael Stirling
Anton Istomin
Crit Coenegracht
Anneke Janssen
Ansried Plat
Arjen Uittenbogaard

tweede viool

Casper Bleumers
Matthijs van der Wel
Francisca Brito
Esther de Bruijn
Julia Kleinsmann
Dana Mihailescu
Renate van Riel

contrabas

Wilmar de Visser
Andres Vela
Silvia Gallego Sanchez

Servaas Jessen
Louis van der Mespel
Annika Pigorsch
Jim Schultz

fluit

Ingrid Geerlings
Luna Vigni
Maïke Grobberhaar

hobo

Aisling Casey
Marjolein Koning
Gerard van Andel

klarinet

Frank van den Brink
Diede Brantjes
Jaime Peña Martínez

fagot

Jos Lammerse
Hajime Konoe
Marlene Schwärzler

hoorn

Annelies van Nuffelen
Toine Martens
Margreet Mulder
Rebecca Grannetia

trompet

Alex Elia
Hans van Loenen
Johan Verheij

trombone

Niels Jacobs
Tim Ouwejan
Wilco Kamminga
Pelle van Esch

tuba

Bernard Beniers

Colofon

UITGAVE NTR Klassiek | TOELICHTING Anthony Fiumara (Simpson & Stravinsky), Paul Janssen (MacMillan) | REDACTIE, OPMAAK Philip Leussink | FOTOGRAFIE Katja Feldmeier, Philip Gatward, Eduardus Lee, Huib van Wersch | ART DIRECTION Norbert Croonenberg | DRUK Ten Herkel Grafisch Compleet | © 2026 NTR ZaterdagMatinee, Hilversum

HELP MEE
EN WAARBORG HET
UNIEKE KARAKTER EN
DE **HOGES KWALITEIT**
VAN ONZE MATINEE

Uw steun is harder nodig dan ooit!
Word Vriend of Genoot. Of overweeg
de Stichting Vrienden van de Matinee
op te nemen in uw testament.

vriendenvandematinee.nl

Vrienden
van de Matinee